

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1764/2024
12.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановић, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Весне Луковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К – 185/2023 од 20.12.2023. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1.138/24 од 07.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 12.02.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Весне Луковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К – 185/2023 од 20.12.2023. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1.138/24 од 07.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К – 185/2023 од 20.12.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1.138/24 од 07.11.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а пресуда Основног суда у Сјеници К – 185/2023 од 20.12.2023. године, потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Весна Луковић је поднела захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводећи да је пресуда искључиво заснована на исказу оштећене ББ, која је супруга рођеног брата окривљеног, односно која је у тазбинском сродству у другом степену са окривљеним, а приликом испитивања у својству сведока на главном претресу оштећена није упозорена да је ослобођена дужности сведочења сходно одредби члана 94. став 1. тачка 2) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, тачни су наводи истакнути у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног да се пресуда заснива и на исказу оштећене ББ, која у конкретној ситуацији, приликом испитивања у својству сведока на главном претресу није упозорена да је ослобођена од дужности сведочења, сходно одредби члана 94. ЗКП, иако се са окривљеним налази у тазбинском сродству, сматрајући да је иста у трећем степену сродства са окривљеним и да иста не спада у круг лица која су ослобођена дужности сведочења. Међутим, предметне чињенице везане за кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ, произилазе и из других изведених доказа, а најпре из исказа сведока ВВ, који је био присутан током критичног догађаја и који је чуо претње окривљеног упућене оштећеној, као и извештаја ПС Сјеница број ИУ – 452/23 од 25.02.2023. године. Дакле, како нижестепене пресуде нису засноване само на исказу оштећене ББ и како је, по оцени Врховног суда, с обзиром на друге изведене доказе, очигледно да би и без овог доказа била донета иста пресуда, то неосновано бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као повреду поступка која је била од апсолутног утицаја на законитост и правилност правноснажне пресуде.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Весне Луковић, то је Врховни суд, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић